

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ
Βουλευτής Ν. ΠΕΛΛΑΣ – ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΑΒ	29.06.....1.....
5 ΣΕΠ. 2016	

ΑΝΑΦΟΡΑ

Του Βουλευτή Πέλλας Γεωργίου Καρασμάνη

Προς τον κ. Υπουργό : Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων

κ. ΦΙΛΗ ΝΙΚΟΛΑΟ

ΚΑΤΑΘΕΤΩ

σαν αναφορά, το συνημμένο έγγραφο και παρακαλώ τον αρμόδιο Υπουργό, να απαντήσει σύμφωνα με τον κανονισμό της Βουλής.

Αθήνα, 29 / 06 / 2016

Ο Αναφερόν Βουλευτής

Γεώργιος Καρασμάνης
Βουλευτής Ν. Πέλλας

πριν και κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας τους εξίσου και να προσανατολίζουν τη φροντίδα των ειδικών εκπαιδευτικών αναγκών σε σχολεία για όλους (UNESCO, 1996).

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής -Π.Ε.Σ.Ε.Α.- θεωρεί ότι πρέπει να αποσυρθεί το εδάφιο εε της παρ. 4 του άρθ. 21 που αναφέρεται στην τοποθέτηση σε ΣΜΕΑΕ με απόσπαση εκπαιδευτικών με προϋπηρεσία σε προγράμματα ενισχυτικής διδασκαλίας. Η Ενισχυτική Διδασκαλία αποτελεί υποστηρικτικό διδακτικό θεσμό όπως ορίζεται από το Π.Δ. 462/91 με διαφορετική φιλοσοφία και διαδικασία από την Ειδική Αγωγή & Εκπαίδευση.

Οι ειδικές νομοθετικές παρεμβάσεις όπου και όταν απαιτούνται, θα πρέπει να αποτελούν μέρος της γενικότερης νομοθετικής παρέμβασης, να εναρμονίζεται με τους γενικούς και ειδικούς στόχους, να συνυφαίνεται με τη γενική εκπαιδευτική διαδικασία και κατά κανόνα να υλοποιούνται στους χώρους, στα πλαίσια και τα προγράμματα της γενικής εκπαίδευσης. Για το λόγο αυτό χρειάζεται ένας νέος Ενιαίος Νόμος για την Εκπαίδευση. Με την Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση αναπόσπαστο κομμάτι του Δημόσιου Εκπαιδευτικού Συστήματος, που έχει ως βασική σχολική δομή το γενικό σχολείο στη δωδεκάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση.

Στην Ελλάδα η ειδική αγωγή και εκπαίδευση διασφαλίστηκε θεσμικά με το Προεδρικό Διάταγμα 603/1983 και το Ν. 1566/1985 (άρθρα 12, 13, 14, 32, 33, 34, και 35), όπου για πρώτη φορά η νομοθεσία για την εκπαίδευση των παιδιών με ειδικές ανάγκες, απετέλεσε μέρος της νομοθεσίας για τη Γενική Εκπαίδευση, θέτοντας στην πράξη τις νομοθετικές και διοικητικές προϋποθέσεις για την ένταξη των μαθητών με ειδικές ανάγκες. Πριν από 15 έτη, η Βουλή των Ελλήνων ψήφισε το Ν. 2817/2000 με τον οποίο το ελληνικό κράτος υιοθέτησε πλήρως την φιλοσοφία της ένταξης ενσωματώνοντας στην ελληνική νομοθεσία όλες τις Διεθνείς Συμβάσεις και Διακηρύξεις για τα Δικαιώματα των Παιδιών και των Αναπήρων. Δημιούργησε μια προοδευτική βάση και γέννησε θετικό κλίμα προσδοκιών σε όσους προσπίζονταν με συνέπεια και ήθος τα δικαιώματα, τις ίσες ευκαιρίες και την εξασφάλιση της ισονομίας στο κοινωνικό, πολιτικό και εκπαιδευτικό σύστημα για τα ανάπηρα άτομα και τα άτομα με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Ωστόσο, στα χρόνια που ακολούθησαν δεν υπήρξε η στοιχειώδης έστω πολιτική βούληση ώστε οι προσδοκίες να μεταφραστούν σε πράξη.